

DULCISSIMO ^a PATRI REMIGIO ^b EPISCOPO ALBINUS HUMILIS FILIUS SALUTEM.

792—796?

Hunc ^c nostrum negociatorem, Italiae ^d mercimonia ferentem, his litteris tuae paternitatis commendo protectioni, ut per vias vestrae patriae ^e ¹ tutus eat ^f et redeat; et in montium claustris a vestris non teneatur tolneariis constrictus, sed per latitudinem
5 caritatis latam habeat eundi et redeundi semitam.

Iubeas, obsecro, orare pro anima Ioseppi discipuli mei ².

Floreas et proficias de virtute in virtutem, donec videas laetus et gaudens Deum Cf. Ps. 83, 8.
tuum in Sion. Memorque mei sis, sanctissime pater, obsecro.

78.

*Alvinus de Ricbodi archiepiscopi Trevirensis absentia dolet, ob restitutam eius
10 sanitatem gaudio affectus.* 792—796?

Cod. H fol. 52—53.

Edd. F 198, J 214. — Migne col. 443.

SANCTISSIMO NOBISQUE CUM SUMMO HONORE NOMINANDO PATRI MACHARIO ³ HUMILIS
LEVITA ALBINUS SALUTEM.

15 Ex quo vestra mihi innotuit caritas, familiari quadam flamma in corde meo efficacius haec eadem ardebat, ita ut mens mea respondebat mihi: 'Caritate vulnerata ego sum' ⁴. Sed nunc quodammodo amarum est, quod olim dulciter sapuit in pectore meo. Nam longa absentia dulcissimi vultus vestri torquet animi mei secretum, et conlocutio sapientiae vestrae suavissima meam fatigat memoriam, non audiens desi-
20 derantissimum oris vestri eloquium et suavissimam cordis fraternitatem, quae spirare solebat in auribus meis verba salutiferae conlocutionis, memor ^a illud commatici elogium ⁵: 'Quid dulcius est, quam habere amicum, cum quo possis omnia loqui, sicut tecum?' Sed recedant quaerimoniae, ubi emendationis efficacia fieri non aestimatur; patienter supportatur quod humanae necessitatis fragilitas cogit sufferri, et fiat mentium dulcis
25 praesentia, ubi est facierum tristis absentia, et volat ^b saepius carta, caritatis alis pennata, implens officium linguae, pandens fraterni amoris secretum, et paterni affectus filio demonstratura dulcedinem, ne longa taciturnitas oblivionis rubigine maculetur.

Dum semper cupidus ^c vestram audire prosperitatem, advenientesque saepius interrogans, quid de meo mihi nuntiarent Machario, subito praetristi fama prosternatus,
30 infirmitatis vestrae totis dolens praecordiis spectavi, quando mihi optata legatio sanitatis vestrae veniret; quando, qui eriget elisos ^d, sanaret contritos corde, et verteretur tri- Luc. 4, 18.
stitia mea in gaudium, quod numquam utinam auferatur a meo corde, in quo semper vobis perpetuam opto prosperitatem et salutem: quam audiens a narrantibus vobis redditam esse magna me fateor laetitia affectatum esse, quia quod diu optabam Deum-
35 que devotius deprecatus sum audire merui.

^a) Dilectissimo T*. ^b) Remegio T. ^c) Hanc T. ^d) Italium T. ^e) patri T. ^f) erat T.
78. ^a) memorans fortasse emendandum est. J. ^b) an volet? ^c) cupidus H. ^d) elissos H.

1) Septimum montem (Septimer) Curia Comum proficiscentibus obvium dicere videtur. 2) De Iosepho cf. supra p. 33. 34. 40. Cum Alvinus anno 790. exeunte ad eum adhuc epistolam miserit, non ante
40 annum 791. obiisse eum elucet. 3) Ricbodo archiepiscopo Trevirensi (791—804) et abbati Laureshamensi (784—804), de quo cf. supra p. 38. 93. Utrum haec epistola ad archiepiscopum an ad abbatem tantum scripta sit, ambiguum est, sed illud probabilius videtur. 4) Cf. supra p. 102 n. 1. 5) Cf. Epist. III, 262 n. 14; Pseudoseneca de morib. 20: Quid dulcius, quam habere (amicum), cum quo audeas ut tecum omnia sic loqui.